

XV. kötet

Budapest, 1900. augusztus 26-án.

34. szám.

Jól ajánlja magát.

Öreg úr. Én ugyan nem vagyok fiatal, de a mint látni méltóztatik, jól vagyok konzerválva!

Hölgy. Ajánlata igen megtisztelő, de . . .

Öreg úr. De?

Hölgy. De nem szeretem a konzerveket!

Furcsa ebéd.

A. Hát aztán ért a feleséged valamit a főzéshez?

B (fiatal férj). Még nem tudom, mert eddig még mindig hideg felvágottat főzött ebédre.

Örök béke.

Asok harcznak immár vége,
Beköszönt az örök béke,
Nem is oly rég, ezt mondtátok,
S a nép zúgott: áldás rátok!
És jöttek a szörnyű harczok,
Örök harczot csináltatok,
Könyben, vérben övig jártok,
A mig szépen prédikáltok.

Az emberek egyik része
Kiált: föl a harczra, vészre!
A másik rész békét hirdet,
S ábrándokba ringat minket.

S a harmadik elhull szépen
Nagy csatákban harczy téren;
De a ki így éri végét:
Legalább kap -- örök békét.

Huan Béla.

Részvét.

Tanár. Igenis, nagyságos asszonyom, az éjszaki sarkon félévig tart az éjszaka!

Hölgy. Istenem, milyen rossz dolguk lehet ott a szegény éjjeli öröknek!

A kapitány kétszer elolvasta a kedves levelet, mely kora reggel érkezett házához.

«Tisztelt Czézár barátom! Jöjjön, látogasson el hozzám. Bizalmas beszélgetésre kérem. A kertajtón jöjjön, hogy senki meg ne tudja. Üdvözli Czezil.»

Az utóbbi mondat különösen fölizgatta Konok Czézár uramat. Egyszeribe jó kedve kerekedett és féktelen örömmel lobogtatta kezében a halványzöld színű levelet, miközben formális tánczra perdült szűk kis szobájában.

Tudni kell, hogy Czezil asszony egy igen gazdag özvegy úrnő Konok kapitány szomszédságában. Ők kezdetől fogva igen jó barátságban éltek egymással, gyakran töltötték együtt a kellemes nyári estéket s ezen a réven némi hirbe keveredtek a városiak előtt, anélkül persze, hogy nekik erről tudomásuk lett volna. A pletykára éhes nép ugyanis azt vélte, hogy az idős podagrás kapitány, meg a szintén nem fiatal özvegy nő szerelmi ömlengéseket visznek véghez a verendán, pedig ellenkezőleg úgy volt, hogy ilyenkor a katona stratégiai előadásokat tartott az úrhölgynek, a ki türelmesen végighallgatta, de viszont aztán megkivánta, hogy ép úgy az ő szavai is érdeklődést keltsenek, ha például arról beszél, hogy a horgolt paplan sokkal előnyösebb, mint a kötött.

Ebből azután csakhamar kifejlődött a kávéénikék körében az a «való tény», hogy ő belőlük rövid idő múlva egy pár lesz, — a miről most már mindenki tárgyalt a városban, csak ép azok nem, a kiket — érdekelt.

Igaz azonban, hogy idők folyamán maga a kapitány is észre tért, azaz eszébe ötlött, hogy ő nagyon szerencsés embernek érezné magát, ha Czezil asszony kezét megnyerhetné. Ezzel a gondolattal teljesen megbarátkozott és ennek folytán elhatározta, hogy ezentúl nem a hadgyakorlatokról beszél neki, hanem — a kis Ámor közvetítésével ő maga fog . . . támadni.

Ép ez időtájt kapta kézhez a fönnbbi levelet. Mikor elolvasta, rögtön valami örömteli gyanu támadott szívében, hogy az özvegy valószínűleg szintén ébredni érzi keblében a szerelmet s így a csatát a lehető legsimábban fogja megnyerhetni. Másképp nem is lehet a levél tartalmát értelmezni és másra nem is vonatkozhat az a titokzatos kitétel: «senki meg ne tudja.»

Konok Czézár kapitány ezek után a tükörbe nézett, kiegyenesítette derekát és hatalmasat rántott katonás bajuszán. Nyomban azután elindult a borbélyhoz, mert hiszen az csak természetes, hogy borostás állal nem jelenhet meg szíve hölgye előtt.

— A legjobb tudását vegye elő, mester! — e szavakkal nyitott be a borbélműhelybe.

Egy két perc múlva már beszappanozva ült a karosszékben és rendes szokás szerint újságot tartott kezében,

hogy ne kellessék neki műtét közben a mester hiábavaló fecsegéseit hallgatni.

A borotva vigan szerzegett, a kapitány mélyen elmerült a hírek olvasásába és im egyszerre csak Konok fölugrott és elordította magát:

— Hallja! . . .

Egy szót se szólhatott tovább, mert az éles szerszám a váratlan fölugrás eredményeképp mélyen a húsába szaladt s a vér egy szempillantás alatt elöntötte a fehér kendőt. A kapitány még a kardjához kapott, de nem volt kardja, mivel nyugalmazott katonatiszt létére mindig szeges végű bottal járt-kelt a városban, — azután a hirtelen vérveszteség folytán elájult.

Egy csöpp kis újsághirecske volt oka az egész szerencsétlenségnek. Konok uram ép azt olvasta tudniillik, hogy valamelyik felsővidéki városban a borbély vigyázatlanságból elvágta egy reményteljes vőlegény nyakát, a ki bele is halt sebébe. Erre a hirre ugrott föl a kapitány és azt akarta mondani:

— Hallja, mester, ne öljön meg, mint a maga v—i kolégája megölt egy szegény fiút . . .

De eléggé érthető okok miatt csak az első szó csusszant ki száján, míg ellenben a többi az ijedtségtől fönnakadt,

Alig tudták a kapitányt magához téríteni. Mikor pedig ez sikerült, még ő neki állt feljebb és a mennyire csak bekötött sebe engedte, éktelenül kiabált a műhelyben, összecsóditván hangjával a fél várost. Hogy így-úgy . . . majd megmutatja ő ennek a gyilkosnak (értsd alatta a borbélyt), a börtönhöz vezető utat, ha véletlenül kikerülheti még az akasztófát . . . Sokáig dirmegett-dörmögött, végre aztán nagynehezen eltávozott, mert a hamar előkerített orvos nyugalmat ajánlott neki és gondos ápolásra figyelmeztette.

. . . Mindenek megnyugtatóására mégis kijelenthetjük, hogy a borbély az eset után nem jutott akasztófára, de még börtönre se vetették, mint azt a kapitány előre megjósolta, hanem miként eddig, úgy ezentúl is szabadlábban volt és szabadon végezte dolgát.

Az úgy idővel a feledés homályába látszott merülni. Egyszerre azonban váratlan fordulat állott be, a mennyiben Konok Czézár nyugalmazott kapitány bepörölte a borbélyt — kártérítésért. A szerencsétlenség megtörténte után ugyanis ágynak dőlt és hetekig gyógykezellette magát. Az orvosok állítása szerint valóságos csoda, hogy végre is ép bőrrel menekült meg, mert ha csak egy félcentiméterrel mélyebb vágás esett volna rajta, úgy ő már régen kinn feküdne a hant alatt. Hanem a forradás örök időkre megmaradt neki, intő jelül arra, hogy a borbély keze alatt sohasem tanácsos heveskedni.

Természetes, hogy e baleset folytán elmaradt Konok úr légyottja Czezil asszonynyal, a ki, nem tudva a történeteket, valóban fölháborodott a kapitány nevetlenségén,

hogy nem jön, de sőt nem is válaszol levelére, ennél fogva erősen föltette magában, hogy azt az embert kitiltja házából, a minthogy nem is érdemel mást egy önmagáról megfélelmező férfi.

Konok Czézár az ágyban fekvés első napján szomorúan gondolt az akaratlanul elmulasztott légyottra. Tudta, hogy Czecczil őnagysága haragudni fog ezért rája, de úgy gondolta, hogy mindent jóvá tesz majd a teljes gyógyulás első napján, a mikor elmegy hozzá és bocsánatot kér tőle. Akkor aztán megegyeznek egymással és nem lesz más hátra, mint hogy kitűzzék az esküvő napját.

Csakugyan úgy volt, hogy Konok úr néhány heti szobafogság után egyenesen Czecczil asszony háza felé irányozta lépéseit. Takarosán ki volt öltözve, a bajusza azonképen kifenne, sőt még azonfölül meg is volt rendesen borotválva, de tán fölösleges megjegyezni, hogy ez alkalommal nem az előbbi mester működött a toroka körül, hanem egy szakértő baka, kit a kaszárnyából hivatott magához erre a czélra s a ki csupa szubordinációból is elővigyázóbb volt, mint bárki más.

Czecczil asszony azonban nem fogadta a kapitány urat. Határozott parancsot adott ki szobaleányának, hogy Konok Czézárt utasítsa el minden körülmények között s ha esetleg erőszakoskodik, akkor hívja segítségül a kerteszt, a kinek hatalmas izmai vannak s könnyen el tud banni egy csúzos lábú kapitánynyal.

Konok Czézár az első pillanatban meglepődött ezen a furcsa fogadtatáson s hogy néhány erősebb szó után belátta, hogy ő neki e helyről egyszerűen kiadták az utat, — éktelen dühbe jött, de mivel nem volt egyéb hátra, egyelőre szépen eltávozott. Azt a forradást okozta ő ezért a kudarczáért, a mennyiben úgy gondolta, hogy Czecczil bizonyára tud az ő elcsúfított arca felől s így — kényes izlésű hölgy léte — nem kell neki többé.

Sokáig tündött ő kelme a dolgok illetén állásán és eleintén azon járt esze, hogy Czecczil asszonyon valamiképen boszut áll. De minthogy erre nézve nem kínálkozott semminemű alkalom, letett erről a tervéről, annyival inkább, mert eszébe jutott, hogy ő férfi és mindenekelőtt katonatiszt, míg ellenben Czecczil nő, — egy kiméletet igénylő hölgy.

Hanem a borbély!

— Megállj, te átkozott szappanhab-vitéz! te szőrvesztő hajművész! te borotvalovag! te, te . . .

Iszonyúan kifakadt ellene a kapitány. Első perczen meg akarta verni, a másodikban nyársrahúzást ígért neki s mikorára némileg lecsillapodott, abban állapotott meg, hogy bepöröli és tetemesebb összegű kártérítést követel tőle. A kártérítést illetőleg úgy okoskodott, hogy ahhoz neki elvitázhatatlan joga van, mert egyedül a borbély az oka, hogy ő kiesett egy gazdag hölgy kegyeiből s így annak személyét, s a mi a fő, hozományát is mindörökre elvesztette.

A pör nagyfokú érdeklődést keltett nemcsak a városban, de egyuttal az egész megyében. Hamarosan két párt alakult a közönségben, egyik része a kapitánynak adott igazat, másika pedig az ártatlan borbély mellett emelt szót. A vizsgáló-bíró az ügy kiderítése végett Czecczil nagysága kihallgatását is szükségesnek vélte, ha vajjon csakugyan a forradás miatt szakított-e a kapitánynyal?

Czecczil asszony vallomása szenzációs volt.

Először is megbotránkozását fejezte ki Konok úr nyilatkozata fölött, hogy az házassági híreket merészel az ő nevével kapcsolatban forgalomba hozni. Kettejük között sohasem volt szó házasságról — mondta a vizsgáló-bírónak — csupán barátságos viszonyban voltak egymással, mint az már szomszédoknál szokás.

Konok Czézár e szerint nem cselekedett férfiasan és jobb lett volna neki, ha e megszegyenítő vallomás után végkép eltűnik a városból. De nem így tett, hanem ráczáfolni iparkodott a tisztos nőre és bizonyosságul a levelet tette le a bíróság asztalára.

— Légyottra hívott, — mondta hidegen, — eszerint nem állítottam valótlan.

Czecczil asszony szeliden közbevágtott:

— Én önt légyottra? . . . Csalódik! A kis kutyáját akartam megvásárolni, csak azért hivatam.

Konok Czézár erre föl pattant:

— Eh, kifogás! Miért írta akkor, hogy titokban jőjtek? Hogy ne lássanak?

— Mert nem akartam, hogy velem lakó nővérem idő előtt megtudja a kutya vásárlását. Neki szántam tudni-illik a kutyát névnap ajándékul. Ez az egész.

Konok Czézár e szavak hallatára lesujtva állt helyén.

Ez a jelenet természetesen véget vetett a nevetséges pörnek és a kapitánynak immár nem volt egyéb kártérítése, mint hogy nyom nélkül eltűnt a környékről.

Maróthi János

Elkeseredett férj.

A. Manapság mindenki gyűjt valamit, hát ön mit gyűjt?

B. Én? Én — *válókokat* gyűjtök!

Elébe vágott.

— Kedves Pistám, te nemes lélek vagy!

— Igen, de csak azalatt a feltétel alatt, hogy nem kérsz tőlem kölcsön!

Szeretetreméltó.

Nagybácsi. Kedves öcsém, érzem, nem sokáig élek.

Unokaöcs. Kedves bácsi, ön nagyon szeretetreméltó.

A kaszárnyából.

Szakaszevető. Kenyeres, maga már megint olyan pofát vág, mint Menelaus, mikor a feleségét Achilles Párisba szöktette.

Gyors fölfogás.

Völegény. Szakácsnét azonban egyelőre nem tarthatok neked, ha nőül veszek . . .

Menyasszony. Nem baj, akkor mindig a vendéglőben fogunk étkezni!

Ilyen kell neki.

Egy fiatal tisztviselő nősülni óhajtván, kiszemelt egy csinos leányzót, a kibe hamar bele szeretett; de a kit megkérni nem volt elég bátorsága. Kapta hát magát és levelet irt neki, a melyben bocsánatért esedezik, hogy ily módon adja elő érzelmeit, noha megtehetné azt élőszóval is, de — nem mer a színe elé kerülni.

A hölgy, miután a levél tartalmával tisztába jött, lelkendezve kiáltott fel:

— Ah, ez az ember nem mer a színem elé kerülni?! Ilyen férj kell nekem!

És még aznap megírta a boldogító «igen»-t.

Egy kis félreértés.

— Ön nem gyűjt szivarvégeket az árvagyerekek részére?

— Gyerekeknek egyáltalában meg kellene tiltani a dohányzást.

Okos gyermek.

Nagybácsi. Lajoska, miért bámulsz olyan kelletlenül?

Lajoska. Mert azt hallottam, hogy okos gyerekek nem öregesznek meg.

Felülkerekedett.

Földesúr, (a kinek szeszgyára is van, a falu plébánosával sétálván, egy parasztra mutat, a ki teljesen elázva botorkál az uton). Nézze csak, főtisztelendő úr, ott van egy bárány az ön nyájából!

Plébános (a szeszgyárra mutatva). Sajnos, önnél volt itatáson!

Megnyugtató.

Urnö. Valami csörrenést hallottam a konyhában. Julesa, mi volt az?

Julesa (gúnyosan). S persze megint azt hitte a nagysága, hogy huszár van a konyhában; de hál' Istennek, csak a levesestál törött össze.

Jószivü baka.

Káplár. Mit tenne maga, infanteriszt Kormos, ha lelőnék a szomszédja fejét?

Rekruta. Vigasztalnám szegény pajtásomat.

Részlet egy levélből.

. . . Ha fiam esetleg nem jól viseli magát, fölhatalmazom tanító urat, hogy jól megverhesse. Viszontszolgálatra mindig kész vagyok . . .

A mai divat.

Hölgy (a mézárósnál). Ez a hús nagyon sovány. Bizonyára van még önnek a Fáraó hét kövér tehenéből is egy darabocská.

Mézárósné. Dejszen tudja nagyságos asszony, hogy a sovány tehenek divatosak az idén!

Fehérruhás lány...

Fehérruhás lány,
Szőke lány,
Nem láttuk egymást
Soha tán.

Miért vidít föl
Hát szemed,
Mint holdsugár
A felleget?!

Tán hogy szívembe
Visszahozd
Azt a legelső
Vig mosolyt?

Vagy tán hogy bájad
Elvigye
A legvégsőt is
Messzire?!

Haan Béla.

Kiábrándító kérdés.

401

— Kisasszony, én kimondhatatlanul szeretem!
— Igen? És miért?

Discurzus.

— Ha te elhiszed, hogy én hiszem, a mit te hiszel,
hogy hiszek; akkor nem hiszem, hogy te elhiszed, a mit
én hiszek.

Gonosz nyelv.

A. Képzelve csak, tegnap az én hároméves fiam szét-
tépte csaknem egészen kész drámámat!

B. Ej, hát tud az a gyerek már olvasni?

Szaván fogta.

Nő. Férjeckém, vedd meg már nekem azt a húsz forin-
tos kalapot!

Férj. No, akkor örültnek kellene lennem!

Nő. Hiszen mindig azt hangoztattad, hogy örültem
szeretsz.

Előlépés.

I. szomszédasszony. Feljebb ment már a fia a katoná-
ságnál, szomszédasszony?

II. szomszédasszony. Hogyne. Először az őrmester cse-
lédje volt a szeretője, most meg már az ezredes szakács-
néja lett a kedvese.

Hizelgő.

Kisasszony. Azért a kosárért még nem szabad annyira
kétségbeesnie, Kovács úr, hiszen bizonyára ön is fog még
olyan leányt találni, a ki elég ostoba, hogy önben találja
fel eszményképét.

Ifju. Oh Aranka kisasszony, talán mégis meg fog ke-
gyed engem hallgatni!

Védekezés.

Bíró. Önt az a vád terheli, hogy panaszosnak bele ha-
rapott a kezébe.

Vádlott. Az lehetetlen, tekintetes bíró úr, hiszen én
vegetáriánus vagyok!

Még az is!

Nő (későn hazakerülő férjéhez). No, csak hogy már haza
kerültél! Ezen a héten ez már a harmadik eset, hogy
éjfél után jössz haza!

Férj (kétségbeesve). Istenem, most még statisztikával is
foglalkozik!

Szemtelen udvariasság.

Gróf. No, hogy vannak a lovak, Mihály?

Mihály. Köszönöm, jól. — Hát méltóságod hogy van?

Eszményi feleség.

Nő. Nem vagyok én eszményi feleség? Te köveket raksz elém, a hol csak teheted, s én azért csak annál jobban szeretlek!

A legjobb házasság.

— A legjobb házasság, a mely kölcsönös vonzalmon alapszik, — jegyezte meg a társaság egyik tagja.

— Nem, — válaszolt a másik, — legjobb az észházasság.

— Nem, — vágott közbe a harmadik, — legjobb az a házasság, a mely egyáltalában nem jön létre.

A korcsmában.

A. Te már haza akarsz menni? Hiszen még kilencz óra sincsen!

B. Tudod, ma felbosszantott a feleségem s most vissza akarom adni a kölcsönt.

A. Hogyan?

B. Hát a feleségem bizonyosan betanult egy szép kuklipredikációt arra az esetre, ha későn találok haza kerülni; ha most ilyen korán megyek haza, dühös lesz, hogy el nem mondhatja a kuklipredikációt.

Borsos számla.

A. Miért tértél három nappal később vissza a Tát-rából, mint a hogy irtad?

B. Mert annyi ideig irta a szállodás a számlámat.

Versenyársak.

Úr. Kisasszony, én szeretem magát!

Leány (szavába vág). Az Isten szerelmére, ne beszéljen a mamával!

Úr. Miért nem?

Leány. Mert mama is szeretne újra férjhez menni!

Mitől tart?

A. Nősülni szeretnék!

B. Hát mért nem nősülsz meg?

A. Mert attól tartok, hogy akkor meg — válni szeretnék.

Uj betegség.

— Ismeri Borzas Balambér költeményeit?

— Igen. Verslábai nagyon sántikálnak.

— Szóval költői podagrája van.

Félreértés.

I. hölgy. Nem is hiszi, hogy az én kicsikém minő okos, szép és szófogadó!

II. hölgy. Boldog anya!

I. hölgy (sértődve). De kérem, hiszen a kis kutyuskámról beszélek.

A változatosság kedvéért.

Szinigazgató. Mit? ön akarja a «kaméliás hölgyet» játszani, a ki aszkóiban hal meg? Hiszen ilyen termettel az lehetetlen!

Szinésznő. Hát nem halhatna meg a «kaméliás hölgy» egyszer változatosság kedvéért szívelhajasodásban?

Mindig előkelő.

Szabó. Hiszen részletekben is megfizetheti nekem tartozását.

Jogász. Nem, én elvből csak az egész összeggel maradok adós!

Éles nyelv.

Parasztasszony. Jaj férjem uram! megharapott a kutya!

Gazda. Mit óbégatsz? Harapd vissza, hisz nagyon jól értesz hozzá!

Megfelelő szak.

Tanár. Az ön fia magántanár akar lenni az egyetemen? S melyik szakot választotta?

Bankár. Nű, hát az éremtont!

Munkaszünet.

Falusi atyafi. Látja, ez a tyúk minden héten hat tojást tojik, azelőtt hetet is tojt!

Városi. Az bizonyára a vasárnapi munkaszünet behozatala előtt volt.

Megfelelt.

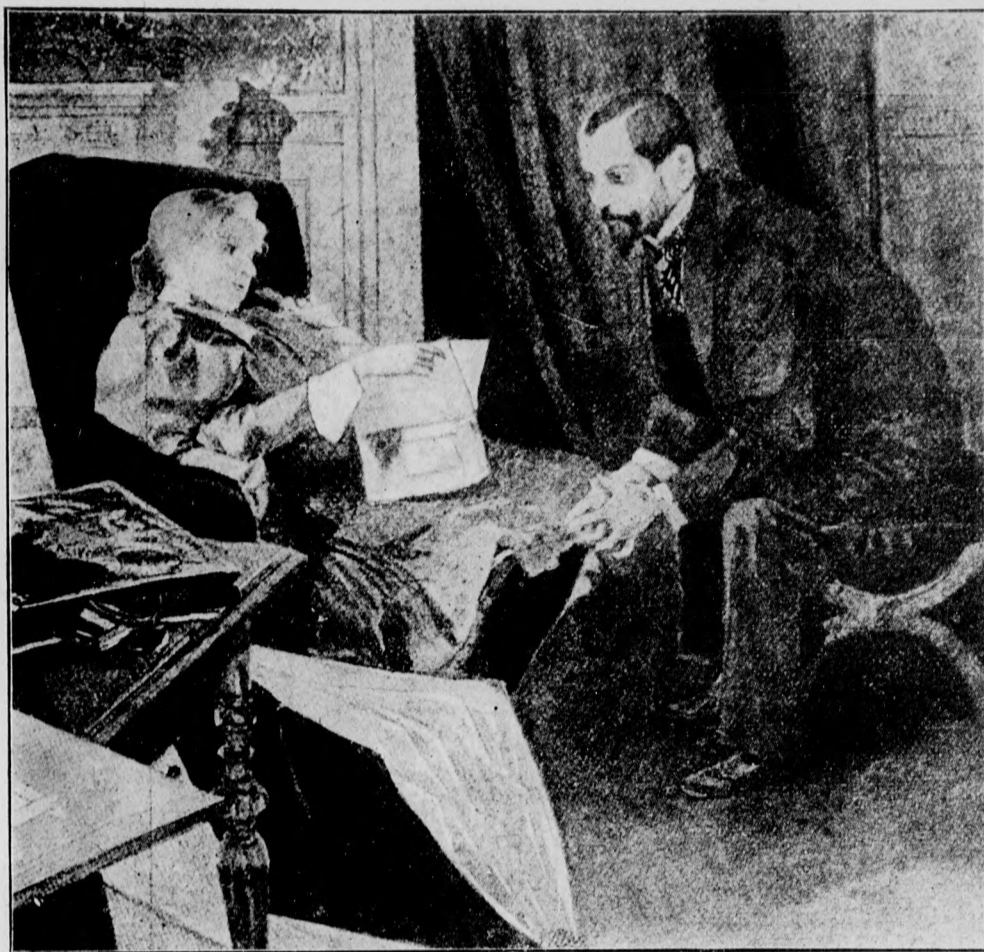
Tanár. Melyik nyelvet szereti maga legjobban?

Diák. A disznó nyelvet.

Bátor leány.

Anya. Hol maradtál olyan sokáig? És ki ez az úr?

Leány. Hát a mint ott sétáltam, ez az úr felém jött és azt kérdezte, megengedem-e, hogy elkísérjen? Én igent mondtam, mert azt hittem, hogy fél egyedül végig menni az erdőn.

Századvégi gyermek.

Úr. Hány éves vagy, kicsikém?

Ilonka (tizenkét éves). Miért kérdi? Talán komoly szándékai vannak?

Lefőzte.

Egy kisvárosi férfitársaságban azzal dicsekszik egy piperkőcz ifjú, hogy nincs olyan nő a világon, a kit egy hó lefolyása alatt meg ne tudna hóditani.

— Ez nagyon merész állítás, barátom, — szólott egy ismerőse, — mert van elég leány, a kinek helyén van a szive s nem egykönnyen kapitulál a férfiak előtt.

— Ugyan hagyd el, láttam én már sok kemény diót feltörve!

— Azt nagyon elhiszem, barátom, csak hogy nem *te* törted fel!

Kétféle ozsonna.

I. inas. Jól megyen dolgod, a kenyérhez gyümölcsöt is kaptál majsztramnédtól.

II. inas. Szokás szerint. Hát te nem kaptál?

I. inas. Ó igen, baraczkot a — fejem bubjára.

Fontosabb.

Ifjú. Ah, nagyságos asszonyom, ha tudná, mennyire szeretem a leányát!

Mama. Az csöppet sem érdekel, inkább azt szeretném tudni, el akarja-e venni és mikor?

Pianissimo.

Grófnő. János, nézzen csak utána, énekel-e még a kontesz?

János (kis idő múlva visszatérve). Igenis, méltóságos aszszonyom, de már kezd alább hagyni!

Paraszt észszel.

Az öreg János bácsi mindig azzal dicsekedett a faluban, hogy ő volt huszár korában a megboldogult Vilmos főherczegnek az «ordonáncz»-a. Egyszer a jegyző azt kérdezte tőle:

— Mondja csak, János bá, igaz-e, hogy Vilmos főherczeg olyan nagy magyarfaló volt?

Az öreg mérgesen vágott vissza:

— Micsoda volt? magyarfaló? Az ám, inkább igen is *haragudott* a magyarokra!

Készségesen.

Vendég. Az özsült, melyet két héttel ezelőtt itt ettem, kitünő volt.

Pinczér. Ha parancsolja, hozhatok még belőle.

Olesó háztartás.

Egy zsugori családapa így szól este gyermekeihez:

— No gyerekek! Ki akar vacsora helyett egy hatost kapni?

Valamennyi gyermek örömmel jelentkezik — és így vacsora helyett mindenik kap egy hatost.

Reggel azután így szól a gyerekekhez:

— Gyerekek! A ki enni akar, az fizet a reggeliért egy hatost.

Miután a gyermekek nem vacsoráltak, most már erősen éhesek voltak; — így szépen beszédte tőlük az előttevaló este kiosztogatott hatosokat.

Ábránd és való.

Ah, nekem minden kis leányka
Oly egyszerű, prózai volt!
Szellemes feleségre vágytam,
Te tudod azt, te méla hold!

És megtaláltam. — Holdvilágnál
Pattant ki a legelső bók,
A holdsugárnak leple alatt
Csattant el — a legelső csók.

Mint megriasztott őzike, egy
Hangosabb szótól megfutott;
Hamisabb tréfát meg sem értett;
De főzni — ah! — azt nem tudott.

És mint az ég a napkeltétől,
Elpirult bájjal kedvesen;
De ah! szent Kozma uralkodott
A főzeléken s levesen.

Későbbben szenvedélye lett a
Szép divatos bicikli-sport;
De a butoron meg nem látta
A kéthetes, az újjnyi port.

Ideális szép toilettet
Kieszelni mindig tudott,
S míg próbálgatta, a konyhában
A leves mindig kifutott.

Nem tudta soha megtanulni,
Hogy mi a korpa? mi a liszt?
De tudta, mi a tartalékos,
Mi a tényleges gárdatiszt.

A pénzzel soha jól nem lakott
Ez édes bájos költemény.
De az ábránddal ah! mi gyorsan,
És mily nagyon — jóllaktam én!

S midőn az anyós alakjában
A próza is közénk csapott,
Két doctor júris — két clienstől
Egy kövér válópert kapott.

Mama.

A haszon.

A. Hallottad, hogy N. postamester tizezer koronát sikkasztott? De lásd, mihaszna? Elfogták.

B. Mi haszna? Az, hogy felesége elmegy Karlsbadba üdülni, ő meg majd hüsölni megy hosszabb időre.

A délutáni előadáson.

Bankár (feleségéhez, ki a «Bánk-bán» előadásán szeméit törülgeti). Száli, szégyeljél mogodot, csak nem fagsz sirni le szállított áron?!

Elemér. Ah, Ilonka, be szép babád van!
Ilonka. Igen, de neked is! Tudod mit, Elemér?
Elemér. Mit?
Ilonka. Csináljunk belőlük egy párt!

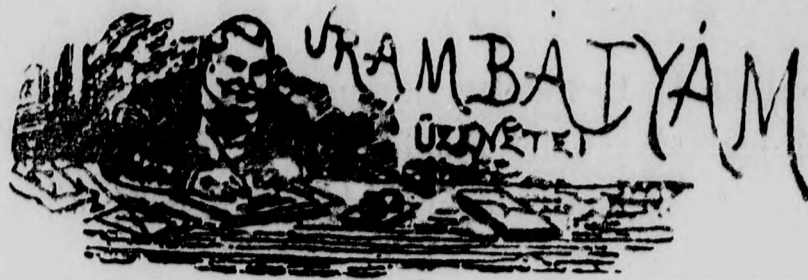
Nevető fejfák.

I.

Itt nyugszik a drága kincsem,
 Az, ki után nyugtom ninesen.
 Az Istentől sohse féljen.
 Én egyetlen drága férjem.
 Ki pediglen vala
 A mig meg nem hala
 Karakán András,
 És senki más.
 Számitván az égi kegyre,
 Siratjuk őt ketten egyre,
 Én, meg a második férjem,
 Ki boldogul soká éljen,
 Vastag János,
 Esztergályos.
 Siratom az elsőt vele,
 Kinek még itt üres helye.

II.

Minap még víg otthonom volt
 A kassai nagy kaszárnya,
 Ma már levert a halálnak
 Nehéz, ólmos, hideg szárnya.
 Minap még a vállamon volt
 Bornyú, flinta, patrontáska,
 Ma paraszti ásó kapa
 Már a siromat megásta.
 Minap még kommandéroztak
 Gverex! gverinx! rexum! lixum!
 Ma halotti lepel borít,
 S kezemben a krucifixum.
 Az kegyetlen végzet
 Velem hamar végzett!
 Ne higgyétek, hogy Víg Tamás
 Freiter, magát megfojtotta.
 Nem! — Hanem a guta szele
 Végtől végigsimitotta.

Budapest, L. L. Verse legközelebb kikerül a javítóintézetből, teljesen átalakulva; adomái kaczagtatók, csakhogy egyikök nem idei termés. — *Ami.* Sikerült ötletek; de ugy tetszik, hogy ön idegen tálból kanalaz. — *Kolozsvár, F. G.* Egyiket a közlendők közé tettük. — *Budapest, Cs. N.* Ezuttal is találtunk köztük néhány talpraesett ötletet. — *Margitta, M. K.* Nem lapunkba való. — *Bor-Bál.* A jóizü ötleteket a közlendők közé tettük; a régi kilincse is könnyen rá találunk. — *Budapest, G. Ö.* Javarészt a közlendők közé tettük. — *Budapest, Cs. Gy.* Az adomákból válogatunk, a humoreszket félretettük, nem nekünk való. — *Szomolnok, R.* Az adomák jobbára jók. A legujabb humoreszket nyilvántartjuk; a többiek azonban nagyon messze vezetnének. — *Szombathely, S. F.* Köszönjük a beceses adalékokat, kár volna őket véka alá rejteni. — *Gyoma, K. I.* Már ezek közül is átlépte egyik az illedelem határát; de talán simithatunk rajtuk. — *Budapest, H. K.* Az ötlet nem rossz, csak a verslábak ne bizegnének olyan szörnyen!

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rímekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L. és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, szines czimképpel 1 frt 50.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ára vászonkötésben 2 frt.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

A Jog, Törvény és Igazság!!!

fénykorában is, tisztelettel kérem a nagyérdemű közönséget, hogy méltóztassék becses rendelményeivel, vagy látogatásával üzletemet felkeresni, mert elvem még mindig jó minőségű árut **olesó árért** szállítani.

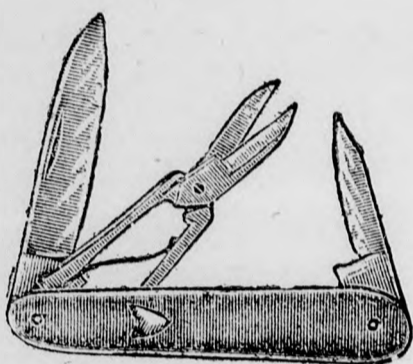
Ezen alatt elősorolt árukat vidékre utánvétellel szállítom. Tömeges megrendelést kér

FELDMANN ANTAL verseny-bazára

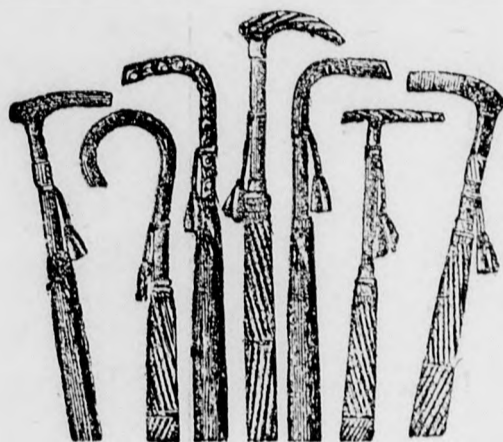
Budapest, VII. ker., kerepesi-ut 50.

Francia email mellgomb 1 garn. 3 drb 50 kr.

Sollingeni acél zsebkés ollóval drbja 1 frt.

Graziosa esőernyő férfi vagy nő részére tiszta selyemből drbja 2 frt.

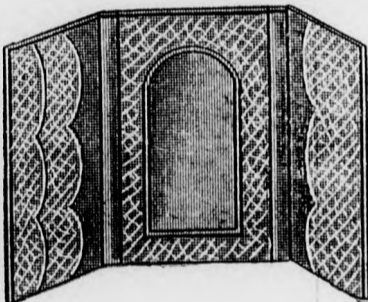
Korona-erszény egy darab bőrből készítve drbja 50 kr.

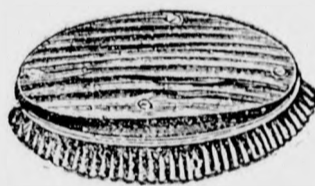
Evőkanál mely soha nem sárgul drbja 15 kr.

Francia email kezelő-gomb párja 50 kr.

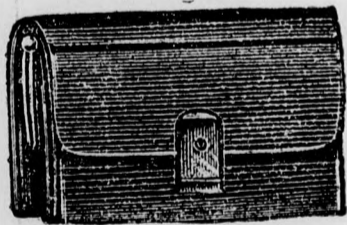
Névjegy tárcza finom bőrből fényképtartóval drbja 85 kr.

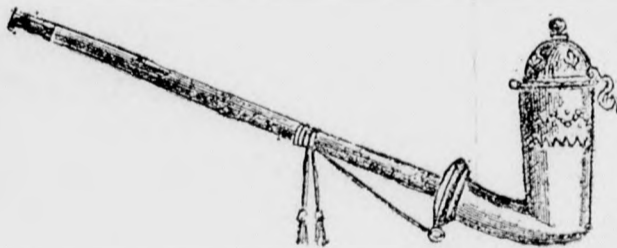
Hajkefe a legjobb minőségű tiszta sörtéből drbja 1 frt.

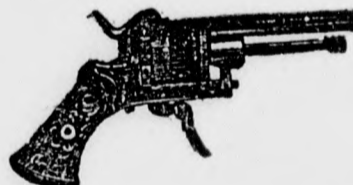
Ujdonság!! a legtartósabb evőeszköz a világon az egész egy darab acélből készítve párja 50 kr.

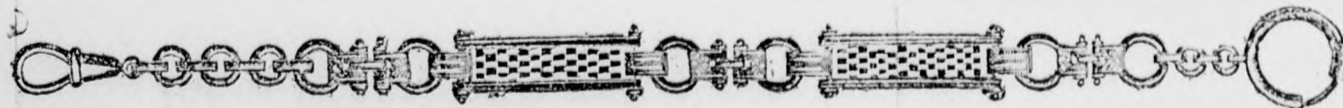
Női pénztárca a legtartósabb bőrből 50 kr, egész finom minőségben drbja 1 frt.

Valódi tajték szivar vagy cigaretták szipka drb 50 kr.

Lüttichi acél revolver a legjobb minőség 7^{m/m} 2.50, 9^{m/m} 3.50, 12^{m/m} 4.50, valódi angol buldog revolver finoman nikkellezve 7^{m/m} 3.50, 9^{m/m} 4.50, 12^{m/m} 5.25.

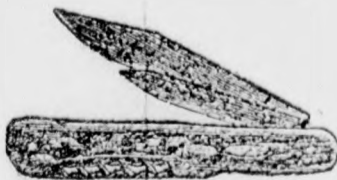
Valódi amerikai double óraláncz finom lecsüngővel drbja 1 frt ugyanaz FF. nickelből szintén 1 frt.

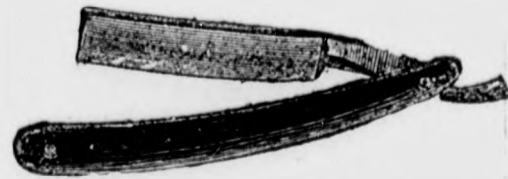
Angol fapipa drbja 50 kr.

Valódi tajték szipka borostyán szopókával bőrtokban drbja 1.50 kr.

Acél zsebkés dugóhuzóval drbja 50 kr.

Sollingeni acél beretva a legfinomabb minőségben drbja 1.50 kr.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

*Ajánlva a nagymélt. Földművelésügyi m. kir. miniszterium
1957/93. magas rendeletével.*

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábormokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

NYARALÓK

tulajdonosainak!

AEOL hangszerek.

E hangszerek a szabadban természetes léghuzam által zengnek és önmagukban igen kellemes, varázsszerű összhangzást idéznek elő, a mi minden fogékony kedélyre meglepő és kedves benyomást gyakorol.

Ily hangszerek kiválóan kertek, lugasok és villák stb. igazi díszül szolgálhatnak és e helyekről nem is volna szabad azoknak hiányozni.

Aeol-hárfa szélzászló nélkül nagyság szerint frt 4.—, 4.50, 6.50.

Ugyanilyen aranyozott szélzászlóval frt 10.—, 12.—, Ugyanez szélirány jelzővel frt 10.—, 21.—.

AEOL harangjáték vasállványon

4 üvegharanggal	8 forint
5 „	12 „
7 „	15 „
9 „	18 „
13 „	21 „

Aeol harangjáték aeol hárfával összekötve, magas állványon nagyság szerint 25 és 30 frt.

STERNBERG ARMIN és TESTVÉRE

cs. és kir. udv. hangszergyárosok.

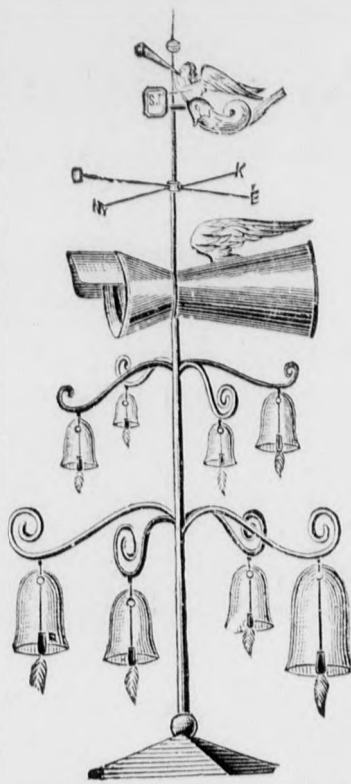
Általános hangszerfőraktár Budapest, Kerepesi-ut 36.

Képes árjegyzék: a) harmoniákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísz-tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, cimbalnok, citterák, harmoniumok, zongorákról stb. ingyen kapható, de megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívánatik az árjegyzék.

ZENÉLŐ AJÁNDÉKTÁRGYAK.

Zongora termék: Kossuth Lajos-utca 22. (Károly-körut sark.)

Zenepalota.

ÁPOLD A FOGAIDAT!

OSAN

Egy fog- vagy szájtisztítószer sem volt még képes oly gyorsan a legszélesebb körök pártfogását megnyerni, mint **Osan**. Ezen kipróbált präparatum hatása antiseptikus, konzerváló, tisztító, kellemes és sajátos összetételénél fogva minden tekintetben jóval fölülmúlja az eddig ismert fogszereket. **Osan épségben, szépségben és fájdalomnélküliségben** tartja meg a fogakat a legmagasabb életkorig. **Osan** hatóságilag és számos orvosi bizonyítvánnyal lett véleményezve. — **Árak:** **Osan-szájvizeszcenzia** üvegekben 1.76 kor. **Osan-fogpor** szelencékben à 88 fill. **Osan-fogkefék** à 60 fillér.

ANTON J. CZERNY, BÉCS,

XVIII., Carl Ludwigstrasse 6.

Budapesti főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Király-utca 12., továbbá minden gyógyszerárban, drogueriákban és parfümeriákban. Szétküldés utánvét mellett. Megrendelések oly helyről, hol még raktár nincs, fenti cégek egyikéhez intézendők. — Prospektus ingyen.

Alapított 1863. évben.

Első leánykiházasítási egylet

m. sz.

Leány és fiú biztosító intézet.

Budapesten, VI. Terézkörut 40.

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Változatlanul megállapított havi díjtételek. Azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és felvilágosítással szolgál az intézet.

Hirdetések

a lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

Tenczer Gyula Budapest, Szervita-tér 8. vétetnek fel.

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB. KRONOMETER- és MŰ-ÓRÁS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR INGAÓRAKNAK STB. STB.

ÓRAK, ÉKSZEREK

10-ÉVI JÓTÁLLASSAL
KÉSZPÉNZÉRT, VALAMINT
RÉSZLETFIZETÉSRE

JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEGYZÉK 2000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE.

Butorárjegyzék

Eladás 2 évi jótállás mellett.

1 hálószoba komplett matt v. félmatt	105 frt
1 „ „ „ faragott	150 „
1 „ „ „ angol stlben	170 „
1 „ „ „ oszl. faragott	190 „
1 „ „ „ igen finom, ba-	

roque stlben, valódi belga

bleu-márvánnyal ... 330 „

Ezenkívül több mint 100 hálószoba van raktáron egyszerű, valamint díszes kivitelben mérsékelt árak mellett.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel ... 170 frt.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott, oszlopos, ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, trumeau és tükör 250 frt

Ebédlőszoba. Angol stlben, matt, kredencz, pohár-szekrény, ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, világos dí-fából ... 455 frt

Ezenkívül dús választék egyszerű és finom ebédlőszobákban minden kívánt árban. Nagy raktár szalonberendezésekben; krepp garnitúra 80 frt, bouret 90 frt, selyem 110 frt, selyem brocat 140 frt, francia selyemszővet 165 frt és szalon-garnitúrák 1000 frtig.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utca 18., I. em.